

ARCHDIOCESE OF HARTFORD
134 FARMINGTON AVENUE
HARTFORD, CONNECTICUT
06105-3784

OFFICE OF
THE ARCHBISHOP

2019

Komunikat dla wiernych Archidiecezji Hartford i wszystkich obywateli Stanu Connecticut

W tym pierwszym miesiącu nowego roku proszę Boga, aby zesłał swoją łaskę i pokój na nas wszystkich, nasz kraj i cały świat.

Dla Kościoła Katolickiego jest to niezwykle trudny czas – poważne przestępstwo i ciężki grzech, jakim jest molestowanie seksualne, w dalszym ciągu kładzie się długim cieniem na hierarchach i całym duchowieństwie. Mimo iż w 2002 roku podjęte zostały zdecydowane i bardzo skuteczne kroki, a pod wieloma względami w dzisiejszym Kościele funkcjonuje model proaktywnego zapobiegania nadużyciom, niechlubne zachowanie ze strony byłego kardynała McCarricka oraz wciąż przypominające o sobie, niezabliźnione rany powstałe na skutek przestępstw na tle seksualnym popełnionych w przeszłości, wymagają podjęcia dalszych działań i odnalezienia odpowiedzi na wiele ważnych pytań.

W grudniu ogłosiłem, że na samym początku nowego roku w Archidiecezji Hartford podjęte zostaną trzy kroki.

Po pierwsze, zobowiązaliśmy się do opublikowania nazwisk księży archidiecezjalnych – posługujących od 1953 roku, czyli od momentu utworzenia Archidiecezji Hartford, aż do chwili obecnej – przeciwko którym wytoczone zostało postępowanie sądowe lub którzy zawarli ugodę sądową, lub którym postawiony został wiarygodny zarzut w innym trybie, a także nazwisk księży zakonnych oraz księży pochodzących z innych diecezji, którym postawiony został wiarygodny zarzut udziału w przestępstwie popełnionym na terenie naszej archidiecezji. Obecnie nazwiska te można znaleźć na stronie internetowej archidiecezji, dostępnej pod adresem www.archdioceseofhartford.org, w zakładce *Obietnica ochrony (Promise to Protect)*.

Po drugie, archidiecezja zapowiedziała zlecenie niezależnej weryfikacji wszystkich akt dotyczących duchowieństwa, obejmujących okres od 1953 roku aż do chwili obecnej, w celu identyfikacji wszelkich innych osób, które nie zostały jak dotąd uwzględnione na wspomnianej wyżej liście, a także aktualizację spisu nazwisk w miarę pojawiania się kolejnych informacji. Mam przyjemność ogłosić, że sędzia Sądu Najwyższego Connecticut w stanie spoczynku, Antonio Robaina, który współpracuje obecnie z kancelarią McElroy, Deutsch, Mulvaney & Carpenter, LLP, zajmie się przeprowadzeniem niezależnego dochodzenia, którego celem jest wyczerpujące i przejrzyste rozliczenie przypadków molestowania seksualnego nieletnich przez duchownych Archidiecezji Hartford oraz reakcji archidiecezji na takie przypadki.

Po trzecie, w grudniu zapowiedziałem, że archidiecezja opublikuje zestawienie nakładów finansowych poniesionych wskutek molestowania seksualnego nieletnich przez księży, a także przedstawi źródła tych funduszy. Informacje te również znajdują się obecnie na stronie internetowej archidiecezji.

Po raz kolejny pragnę podkreślić, że obecnie w duszpasterstwie Archidiecezji Hartford nie posługują żadni księża archidiecezjalni, którym postawione zostały wiarygodne zarzuty molestowania seksualnego dzieci. Na przestrzeni ostatnich 20 lat, wiarygodne zarzuty molestowania seksualnego nieletnich w tym okresie usłyszało dwóch księży. Obaj zostali oskarżeni o popełnienie przestępstwa i ukarani za swoje czyny.

Pragnę również powtórzyć to, co powiedziałem przy wcześniejszej okazji: proszę – i Kościół również powinien prosić – o wybaczenie tych, którzy padli ofiarą wykorzystywania seksualnego dzieci przez księży, a także o wybaczenie ich rodziców, rodzeństwa i przyjaciół. Uzdrawienie i pojednanie to nadal kluczowy, ale niełatwy do osiągnięcia cel, zważywszy na katastrofalne skutki, jakie te grzechy i przestępstwa mogą przynieść w życiu ofiar, którym ze strony Kościoła należą się najgłębsze wyrazy żalu i zadośćuczynienie.

Mam zaszczyt pełnić funkcję biskupa od niemal 20 lat. Przeważająca część tego okresu naznaczona była grzechem i skandalami związanymi z przestępstwami na tle seksualnym oraz ich destrukcyjnym wpływem na ofiary i ich rodziny, morale naszych księży oraz wiarę, a nawet praktykowanie tej wiary wśród katolików, nie wspominając o ogóle społeczeństwa. Sytuacja ta jest dla nas źródłem głębokiego smutku, a dla mnie osobiście – motywacją do refleksji nad faktem, że my, biskupi – jako pasterze Kościoła – nierzadko nie pojmowaliśmy ogromu zniszczeń duchowych i moralnych płynących z molestowania seksualnego, co wynikało z chybionego pragnienia „ocalenia” powołania duchownego, który dopuścił się molestowania lub z chęci obrony Kościoła przed skandalem.

Niezależnie od instytucjonalnych implikacji, jakie dla mnie jako biskupa niosą ze sobą przypadki wykorzystywania seksualnego, wystarczy jedno spotkanie z ofiarą, aby zrozumieć, że wszelkie kwestie natury urzędowej są niczym w porównaniu z głębokimi ranami duchowymi i mentalnymi oraz cierpieniem, które może i nierzadko wynika z molestowania seksualnego przez duchownego. Prawdą jest, że kapłaństwo to uświęcony i trwałe sakrament; niemniej jednak, głęboko wierzę – powtarzając słowa świętego Jana Pawła II wypowiedziane na początku tego kryzysu – że „w szeregach duchowieństwa i w życiu zakonnym nie ma miejsca dla tych, którzy mogliby zrobić coś złego młodzieży”. Dotyczy to w szczególności biskupów, spośród których kilku zostało zidentyfikowanych jako przestępcy seksualni i usuniętych z urzędu od 2002 roku, nie wliczając w to niedawnej sprawy Theodore’a McCarricka, która nadal jest przedmiotem dochodzenia.

W grudniu wspominałem również o planowanych Mszach Świątych, które zostaną odprawione jako zadośćuczynienie Bogu za śmiertelny grzech molestowania seksualnego ze strony księży. Tak jak mówiłem przy tamtej okazji, osoba wierząca nie powinna mieć wątpliwości, że zło i grzech wymagają głęboko duchowych środków uzdrowienia. W codziennym języku zadośćuczynienie oznacza naprawienie krzywdy lub niesprawiedliwości wyrządzonej drugiemu człowiekowi. Ponieważ każda krzywda i niesprawiedliwość to także grzech, konieczne jest tutaj również zadośćuczynienie wobec Boga. Harmonogram trzech Mszy Świątych, które zostaną odprawione w różnych miejscach na terenie archidiecezji, znajduje się na stronie internetowej.

Poleciłem również, aby nasze archidiecezjalne Biuro ds. Bezpiecznego Środowiska i Ochrony Dzieci (Office of Safe Environment) podjęło współpracę z organizacją Catholic Charities w celu zorganizowania grupy wsparcia dla ofiar molestowania seksualnego ze strony księży, oferującej pomoc na drodze do zagojenia duchowych i fizycznych ran. Zadaniem grupy wsparcia dla ofiar i ich rodzin jest ułatwianie i przyspieszanie procesu uzdrowienia i powrotu do normalnego życia. Organizacja Catholic Charities zapewni również przeszkolenie swoich pracowników medycznych w celu uzyskania przez nich uprawnień w zakresie opieki nad osobami, które doświadczyły traumy lub molestowania seksualnego, a także utworzy kolejną grupę wsparcia dla ofiar przestępstw na tle seksualnym, niezależnie od tego, kto był ich sprawcą. Specjalnie przeszkolony personel medyczny będzie do dyspozycji obu tych grup wsparcia. Pomimo iż molestowanie seksualne ze strony księży to przerażające zjawisko, stanowi ono jedynie ułamek przypadków przestępstw na tle seksualnym, których ofiarami pada młodzież w naszym kraju i na całym świecie. Ufam, że organizacja Catholic Charities przyniesie nadzieję i uzdrowienie jak największej liczbie ofiar.

W naszej archidiecezji niezmiennie obowiązuje polityka zero tolerancji oraz najbardziej restrykcyjne wytyczne dotyczące bezpiecznego środowiska i ochrony dzieci oraz dorosłych szczególnie narażonych na wykorzystanie, zgodnie ze Statutem i Normami przyjętymi przez biskupów amerykańskich w 2002 roku. Zasady te mają zastosowanie do wszystkich, którzy służą naszej archidiecezji – duchownych, wiernych, pracowników i wolontariuszy. Wszystkie te osoby przechodzą szkolenie oraz weryfikację ich przeszłości. Pragnę podziękować Kathleen Nowosadko, naszej koordynatorce ds. wsparcia dla ofiar, a także pracownikom Biura ds. Bezpiecznego Środowiska, za ich staranność i głębokie zaangażowanie w ochronę wszystkich dzieci Bożych.

Arcybiskup Leonard P. Blair